

WARTOŚCI LOGICZNE. Sens spójników logicznych określa następująca tabela:

p	q	$\neg p$	$p \wedge q$	$p \vee q$	$p \rightarrow q$	$p \leftrightarrow q$
1	1	0	1	1	1	1
1	0		0	1	0	0
0	1	1	0	1	1	0
0	0		0	0	1	1

JAK NEGOWAĆ FORMUŁY? Należy stosować się do poniższych praw:

- $\neg(\neg p) \leftrightarrow p$,
- $\neg(p \wedge q) \leftrightarrow (\neg p \vee \neg q)$,
- $\neg(p \vee q) \leftrightarrow (\neg p \wedge \neg q)$,
- $\neg(p \rightarrow q) \leftrightarrow (p \wedge \neg q)$,
- $\neg(\exists x \psi(x)) \leftrightarrow \forall x (\neg\psi(x))$,
- $\neg(\forall x \psi(x)) \leftrightarrow \exists x (\neg\psi(x))$.

W przypadku negowania kwantyfikatorów o ograniczonym zakresie *nie* negujemy warunku pod kwantyfikatorem, tzn.

- $\neg(\exists \varphi(x) \psi(x)) \leftrightarrow \forall \varphi(x) (\neg\psi(x))$,
- $\neg(\forall \varphi(x) \psi(x)) \leftrightarrow \exists \varphi(x) (\neg\psi(x))$.

WARTOŚCI FUNKCJI TRYGONOMETRYCZNYCH. W poniższej tabeli zebrano wartości funkcji trygonometrycznych dla podstawowych kątów. Symbol „n.i.” oznacza, że dana wartość nie istnieje.

α	0°	30°	45°	60°	90°	120°	135°	150°	180°	210°	225°	240°	270°
$\sin \alpha$	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	1	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	$-\frac{1}{2}$	$-\frac{\sqrt{2}}{2}$	$-\frac{\sqrt{3}}{2}$	-1
$\cos \alpha$	1	$\frac{\sqrt{3}}{2}$	$\frac{\sqrt{2}}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	$-\frac{1}{2}$	$-\frac{\sqrt{2}}{2}$	$-\frac{\sqrt{3}}{2}$	-1	$-\frac{\sqrt{3}}{2}$	$-\frac{\sqrt{2}}{2}$	$-\frac{1}{2}$	0
$\operatorname{tg} \alpha$	0	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	1	$\sqrt{3}$	n.i.	$-\sqrt{3}$	-1	$-\frac{\sqrt{3}}{3}$	0	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	1	$\sqrt{3}$	n.i.
$\operatorname{ctg} \alpha$	n.i.	$\sqrt{3}$	1	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	0	$-\frac{\sqrt{3}}{3}$	-1	$-\sqrt{3}$	n.i.	$\sqrt{3}$	1	$\frac{\sqrt{3}}{3}$	0

ZNAKI FUNKCJI TRYGONOMETRYCZNYCH. W poniższej tabeli zebrano „znaki” funkcji trygonometrycznych w poszczególnych ćwiartkach. Symbol „+” oznacza, że funkcja trygonometryczna przyjmuje w danej ćwiartce wartość dodatnią, symbol „-” – wartość ujemną.

$\alpha \in$	$(0^\circ, 90^\circ)$	$(90^\circ, 180^\circ)$	$(180^\circ, 270^\circ)$	$(270^\circ, 360^\circ)$
$\sin \alpha$	+	+	-	-
$\cos \alpha$	+	-	-	+
$\operatorname{tg} \alpha$	+	-	+	-
$\operatorname{ctg} \alpha$	+	-	+	-

WZORY REDUKCYJNE. Obliczając wartości funkcji trygonometrycznych dla kątów innych niż kąty ostre można posługiwać się poniższymi wzorami redukcyjnymi.

β	$-\alpha$	$\frac{\pi}{2} - \alpha$	$\frac{\pi}{2} + \alpha$	$\pi - \alpha$	$\pi + \alpha$	$\frac{3\pi}{2} - \alpha$	$\frac{3\pi}{2} + \alpha$	$2\pi - \alpha$
$\sin \beta$	$-\sin \alpha$	$\cos \alpha$	$\cos \alpha$	$\sin \alpha$	$-\sin \alpha$	$-\cos \alpha$	$-\cos \alpha$	$-\sin \alpha$
$\cos \beta$	$\cos \alpha$	$\sin \alpha$	$-\sin \alpha$	$-\cos \alpha$	$-\cos \alpha$	$-\sin \alpha$	$\sin \alpha$	$\cos \alpha$
$\operatorname{tg} \beta$	$-\operatorname{tg} \alpha$	$\operatorname{ctg} \alpha$	$-\operatorname{ctg} \alpha$	$-\operatorname{tg} \alpha$	$\operatorname{tg} \alpha$	$\operatorname{ctg} \alpha$	$-\operatorname{ctg} \alpha$	$-\operatorname{tg} \alpha$
$\operatorname{ctg} \beta$	$-\operatorname{ctg} \alpha$	$\operatorname{tg} \alpha$	$-\operatorname{tg} \alpha$	$-\operatorname{ctg} \alpha$	$\operatorname{ctg} \alpha$	$\operatorname{tg} \alpha$	$-\operatorname{tg} \alpha$	$-\operatorname{ctg} \alpha$

WŁASNOŚCI LOGARYTMÓW. Dla dowolnych $a, a_1, a_2, b, b_1, b_2 \in (0, +\infty)$ takich, że $a, a_1, a_2 \neq 1$ oraz dowolnego $k \in \mathbb{R}$ zachodzą następujące wzory:

- $\log_a 1 = 0,$
- $\log_a (b_1 \cdot b_2) = \log_a b_1 + \log_a b_2,$
- $\log_a (b_1 : b_2) = \log_a b_1 - \log_a b_2,$
- $\log_a b^k = k \log_a b,$
- $\log_{a_1} b = \frac{\log_{a_2} b}{\log_{a_2} a_1},$
- $a^{\log_a b} = b.$

SYMBOL NEWTONA. Dla $n \in \mathbb{N}$ oraz $0 \leq k \leq n$ mamy

$$\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$$

oraz

$$n! = \begin{cases} 1 & \text{dla } n = 0, \\ (n-1)! \cdot n & \text{dla } n \geq 1. \end{cases}$$

WZÓR DWUMIANOWY NEWTONA. Dla dowolnych liczb rzeczywistych a, b oraz dowolnego $n \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ wzorem dwumianowym Newtona nazywamy równość

$$(a+b)^n = \binom{n}{0} a^n b^0 + \binom{n}{1} a^{n-1} b^1 + \binom{n}{2} a^{n-2} b^2 + \dots + \binom{n}{n-1} a^1 b^{n-1} + \binom{n}{n} a^0 b^n.$$

Wykorzystując znak sumy wzór dwumianowy Newtona można zapisać w postaci

$$(a+b)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} a^{n-k} b^k.$$

ZNAK SUMY. Rozważmy skończony ciąg liczb $a_m, a_{m+1}, \dots, a_{n-1}, a_n$. Sumę $a_m + a_{m+1} + \dots + a_{n-1} + a_n$ wszystkich elementów tego ciągu możemy skrótowo zapisać za pomocą wielkiej litery sigma \sum w postaci

$$\sum_{i=m}^n a_i.$$

Wskaźnik i nazywamy *wskaźnikiem sumowania*, natomiast m nazywamy *dolną granicą sumowania*, a n – *górną granicą sumowania*.

WŁASNOŚCI ZNAKU SUMY. Znak sumy ma następujące własności:

- $\sum_{i=m}^n a_i = \sum_{i=m}^k a_i + \sum_{i=k+1}^n a_i$, gdzie $m \leq k < n$,
- $\sum_{i=m}^n (a_i \pm b_i) = \sum_{i=m}^n a_i \pm \sum_{i=m}^n b_i$,
- $\sum_{i=m}^n c a_i = c \cdot \sum_{i=m}^n a_i$ dla dowolnego $c \in \mathbb{R}$.

WŁASNOŚCI RELACJI. Niech R będzie relacją w zbiorze X , tj. $R \subseteq X \times X$. Relacja R jest

- *zwrotna*, gdy $\forall x \in X \ xRx$,
- *symetryczna*, gdy $\forall x, y \in X \ (xRy \rightarrow yRx)$,
- *antysymetryczna*, gdy $\forall x, y \in X \ [(xRy \wedge yRx) \rightarrow x = y]$,
- *przechodnia*, gdy $\forall x, y, z \in X \ [(xRy \wedge yRz) \rightarrow xRz]$,
- *spójna*, gdy $\forall x, y \in X \ (xRy \vee yRx \vee x = y)$.

RELACJĄ RÓWNOWAŻNOŚCI nazywamy relację, która jest zwrotna, symetryczna i przechodnia.

RELACJĄ CZĘŚCIOWEGO PORZĄDKU (lub po prostu *częściowym porządkiem*) nazywamy relację, która jest zwrotna, antisymetryczna i przechodnia.

WARIACJA BEZ POWTÓRZEŃ. k -wyrazową *wariacją bez powtórzeń* zbioru X nazywamy każdy ciąg (x_1, \dots, x_k) elementów zbioru X , którego wyrazy nie mogą się powtarzać. Liczba k -elementowych wariacji bez powtórzeń zbioru n -elementowego jest równa $n(n-1) \cdot \dots \cdot (n-k+1)$.

PERMUTACJA jest szczególnym typem wariacji bez powtórzeń. Permutacją n -elementowego zbioru X nazywamy więc każdy ciąg (x_1, \dots, x_n) elementów zbioru X , którego wyrazy nie mogą się powtarzać. Liczba permutacji zbioru n -elementowego wynosi $n!$.

WARIACJA Z POWTÓRZENIAMI. k -wyrazową *wariacją z powtórzeniami* zbioru X nazywamy każdy ciąg (x_1, \dots, x_k) elementów tego zbioru. Liczba k -elementowych wariacji z powtórzeniami zbioru n -elementowego jest równa n^k .

KOMBINACJA BEZ POWTÓRZEŃ. k -elementową *kombinacją bez powtórzeń* (lub po prostu *kombinacją*) zbioru X nazywamy każdy k -elementowy podzbiór zbioru X . Liczba k -elementowych kombinacji zbioru n -elementowego wynosi $\binom{n}{k}$.

KOMBINACJA Z POWTÓRZENIAMI. k -elementową kombinacją z powtórzeniami zbioru n -elementowego $X = \{x_1, \dots, x_n\}$ nazywamy każdy ciąg (k_1, k_2, \dots, k_n) taki, że $k_1 + k_2 + \dots + k_n = k$, gdzie $k_i \in \mathbb{N} \cup \{0\}$ dla $i = 1, 2, \dots, n$. Traktując elementy zbioru $X = \{x_1, \dots, x_n\}$ jako kolory, można k -elementową kombinację z powtórzeniami interpretować jako pomalowanie k identycznych kul mając do dyspozycji n kolorów w taki sposób, że k_1 kul pomalowanych jest kolorem x_1 , k_2 kul kolorem x_2 , itd. Liczba k -elementowych kombinacji z powtórzeniami ze zbioru n -elementowego jest równa $\binom{n+k-1}{k}$.

KTÓRY ZE SCHEMATÓW WYBORU WYBRAĆ? Można posłużyć się poniższym zestawieniem.

	Czy kolejność wylosowanych elementów jest istotna?	Czy wylosowane elementy mogą się powtarzać?
wariacja bez powtórzeń	tak	nie
wariacja z powtórzeniami	tak	tak
kombinacja bez powtórzeń	nie	nie
kombinacja z powtórzeniami	nie	tak

OBRAZ I PRZECIWOBRAZ FUNKCJI. Rozważmy funkcję $f: X \rightarrow Y$ oraz dwa zbiory $A \subseteq X$ i $B \subseteq Y$. Obrazem zbioru A poprzez funkcję f nazywamy zbiór $f(A) := \{f(x) : x \in A\}$. Przeciwobrazem zbioru B poprzez funkcję f nazywamy zbiór $f^{-1}(B) = \{x \in X : f(x) \in B\}$.

TRÓJMIAN KWADRATOWY. Rozważmy trójmian kwadratowy w postaci ogólnej $P(x) = ax^2 + bx + c$, gdzie $a \neq 0$;

- wyróżnikiem (wyznacznikiem) trójmianu P nazywamy liczbę $\Delta = b^2 - 4ac$,
- pierwiastki wielomianu P wyrażają się wzorami

$$x_1 = \frac{-b + \sqrt{\Delta}}{2a} \quad \text{oraz} \quad x_2 = \frac{-b - \sqrt{\Delta}}{2a},$$

- dla pierwiastków x_1, x_2 trójmianu P prawdziwe są wzory (zwane wzorami Viete'a):

$$x_1 + x_2 = -\frac{b}{a} \quad \text{oraz} \quad x_1 \cdot x_2 = \frac{c}{a},$$

- wykresem funkcji P jest parabola, której wierzchołek znajduje się w punkcie (p, q) , gdzie

$$p = -\frac{b}{2a} \quad \text{oraz} \quad q = -\frac{\Delta}{4a},$$

- postać $P(x) = a(x - x_1)(x - x_2)$ nazywamy postacią iloczynową wielomianu P , a postać $P(x) = a(x - p)^2 + q$ postacią kanoniczną.

WZÓR WŁĄCZEŃ I WYŁĄCZEŃ. Niech A, B, C będą zbiorami skończonymi oraz niech $|A|$ oznacza liczebność zbioru A . Wtedy

(a) $|A \cup B| = |A| + |B| - |A \cap B|,$

(b) $|A \cup B \cup C| = |A| + |B| + |C| - |A \cap B| - |A \cap C| - |B \cap C| + |A \cap B \cap C|.$